'Αληθινὲς ἱστορίες

Τσάϊ σὲ... φιλικὸ σπίτι

Τὸν καλλίτερό μου φίλο τὸνε λένε Γιώργη. Γνώριμοι ἀπὸ μικροί. Στὸ ἴδιο θρανίο, στὸ ἴδιο λόχο. Κολέϊδες πού λέμε. Συνδεόμεθα καὶ οἰκογενειακῶς.

Στὸ σπίτι μου ἔρχεται συχνά. Στὸ δικό του ὅμως πηγαίνω μιὰ φορὰ τὸ χρόνο! Ἂν μὲ ρωτήσετε γιατί, σᾶς λέω πώς ἀσφαλῶς ἔχω αἰτία. Κάποτε ἔφυγα ζεματισμένος κι' εἶχα ἐβάλει ὅρκο καὶ σταυρό!

Προχθὲς ὅμως ἔστειλε τὴ γυναῖκα του στὸ σπίτι μου. Ἡ γυναῖκα του ἔπιασε τὴ γυναῖκα μου, ἡ γυναῖκα μου ἔπιασε τὴν ἀφεντιά μου, κι' ἡ ἀφεντιά μου ἔπιασε ἐμένα.

'Αλλὰ ὁ ὅρκος, ὅρκος, καὶ εἶπα ὄχι.

Ἡ γυναῖκα μου ὅμως μὲ ξαναπαρεκάλεσε.

—Εἶναι ντροπὴ μοῦ εἶπε, θὰ παραξηγηθοῦμε.

Ξανάπα ὄχι, ἀλλά, ὅπως συνήθως συμβαίνει μὲ αὐτὰ τὰ....ἀβύνατα πλάσματα, εἶπα καὶ ναί!

Ἡ πρόσκλησις ἦτανε γιὰ τὶς ὀκτὼ τὸ βράδυ. Πήγαμε στὶς ἐννέα. Μᾶς ὑποδέχτηκαν στὴν πόρτα μὲ ἕνα χαμόγελο πού θεβαίωνε γιὰ τὴν ἱκανοποίησί τους καὶ μπήκαμε.

Στὸ σαλόνι θρονιασμένες ὅλο γυναῖκες. "Ενα πὶκ — ἄπ μὲ θαυμάσιες πλάκες σκορποῦσε μελωδίες, σιγοκουβέντες γιὰ διάφορα θέματα, κυρίως μόδας, κι' ἡ γυναῖκα μου ἀπορροφήθηκε. Διεπίστωσα πὼς εἶχε δίκιο πού ἐπέμενε.

Ἡ ὥρα πέρναγε καὶ γώ στὴν πολυθρόνα μου ἔβγαζα κάποτε — κάποτε ἕνα «ναί» ἢ δύο «βέβαια — βέβαια» καὶ προσπαθοῦσα νὰ συλλάβω τὸ νόημα τῆς κατὰ τὰ ἄλλα εὐχάριστης αὐτῆς συγκεντρώσεως.

"Οταν μᾶς καλέσανε τὴν εἶχαν ὀνομάσει «ΤΣΑΪ». Τί θέλανε ὅμως τόσες γυναῖκες καὶ στὴ μέση ἐγώ; Τδξερα ὅτι ὅλες τους ἦσαν παντρεμένες, ἀλλὰ ποῦ ἦσαν οἱ ἄνδρες τους, οἱ φίλοι μου δηλαδή; 'Ο Γιώργης πού κατὰ διαστήματα πηγαινοερχότανε δὲν μοῦλεγε τίποτε, μόνο χαμογέλαγε.

Θυμήθηκα τὸν ὅρκο μου καὶ κάτι ψιλιάστικα, ἀλλά, σκέφτηκα, πὼς ἴσως νὰ ἐπρόκειτο γιὰ καμμιὰ ἔκπληξι καὶ γιὰ νὰ μὴν τὴ χαλάσω δὲν μίλαγα.

'Ο κοῦκος τοῦ τοίχου πού λάλησε ἑντεκα φορὲς, μοῦ θύμησε πώς τὴν ἄλλη μέρα εἶχα δουλειὰ καὶ ἔκανα νόημα στὴ γυναῖκα μου. Γιὰ τὴν ἔκπληξι θὰ ρώταγα τὸ πρωῒ καὶ θὰ γέλαγα ἀναδρομικά. Τὸ ἴδιο ἔκανε.

Σηκωθήκαμε, καληνυχτήσαμε τὴ γυναῖκα του καὶ τὶς ἄλλες.. 'Ο Γιώργης μᾶς ἄκουσε καὶ μᾶς πρόλαβε στὴν ἐξώθυρα. Μᾶς ἔσφιξε τὸ χέρι, διαμαρτυρήθηκε νωθρὰ ποὺ φεύγαμε νωρὶς καὶ τοῦπαν καληνύχτα.

—"Αϊ νὰ χαθῆς (.....) μασκαρᾶ, μιὰ ἀγριεμμένη φωνὴ μοῦ ἀπήντησε.

Τὸ αἷμα μου φιρφίρισε, παπαροῦνες τὰ μάγουλά μου ἀπὸ θυμὸ καὶ ἀπὸ τὴν τσιμπιὰ τῆς γυναίκας μου στὴν προσπάθειά της νὰ μὲ συγκρατήση, καὶ ξαναμπῆκα. Ποτὲ δὲν εἶχα πάθει τέτοιο ρεζίλι καὶ πῆρα ἀπόφασι νὰ θρῶ τὴν ἄκρη.

'Ο Γιώργης πλάϊ μου ξεροκατάπινε, μουρμούριζε δικαιολογίες καὶ μοῦ χάϊδευε τὴν πλάτη. 'Αλλὰ ἐγὼ εἶχα πάρει τὴν ἀπόφασι. "Η τώρα ἢ ποτέ!

Προχώρησα ἐκεῖ πού ἀκούστηκε ἡ ...φιλοφρόνησις καί, ἀπὸ μιὰ πλαϊνὴ μισανοιγμένη πόρτα, ἔχωσα τὸ κεφάλι μου. Καπνοὶ ντουμάνια, ἀποτίγαρα βουνά, φάτσες σκηθρωπὲς καὶ ντούκου— ντούκου τὰ χέρια. 'Ο Θωμᾶς, ὁ 'Αργύρης, ὁ Γιάννης, ὁ Χρῆστος καὶ κάποιος ἄλλος πού δὲν τὸν ἤξερα ἀπορροφημένοι στὸ χαρτὶ δὲν μὲ πῆραν χαμπάρι. 'Από τσαί οὔτε ἴχνος! Κατάλαβα καὶ ἡσύχασα. 'Η θρυσιὰ δὲν ἦτανε γιὰ μένα.

Μπῆκε κι' ὁ Γιώργης καὶ κάθησε. 'Η γυναῖκα μου ξαναπορροφήθηκε στὴν παρέα της καὶ ἐγὼ ὀρθὸς παρακολουθοῦσα.

Σὲ λίγο μιὰ τσέπη ἄδειασε καὶ μιὰ καρέκλα. Κάθησα δειλὰ—δειλά, χαμογελαστός, γιὰ νὰ μὴ....κουράζωμαι καὶ κάποιος μοῦ πέταξε ἕνα φύλλο. "Ητανε «'Ασσος!». "Εβαλα μερικὰ λιανά καὶ κέρδισα. Καὶ ξανάβαλα στὸ ἄλλο καὶ ξανακέρδισα καὶ ξανακέρδισα. Καὶ ξανάβαλα καὶ ἔχασα καὶ ξανάβαλα καὶ ἔχασα καὶ τὰ ψιλὰ καὶ τὰ χοντρὰ καὶ τὰ χοντρίτερα καὶ ἄδειασα τὸ γελέκο μου, τὴν στάντα τῆς γυναίκας μου, ἀκόμη καὶ ἕνα πενηντάρακι ποὺ εἶχε πέσει στὴ φόδρα τοῦ σακκακιοῦ μου ποιὸς ξέρει ἀπὸ πότε.

Κι' ἀφοῦ ὅλα τὰ τακτοποίησα νυκοκυρίσια κι' ὁ κοῦκος τοῦ τοίχου λάλησε «τρεῖς», κατακουρασμένος, μπαϊλντισμένος καὶ ἀδέκαρος πρὸ παντός, θυμήθηκα ὅτι εἶχα ἀπαρνηθῆ τὸν ὅρκο μου. 'Αλλὰ ὅπως εἶπαμε ὁ κοῦκος εἶχε λαλήση «τρεῖς». "Ητανε πλέον ἀργά!

Τὸ πήραμε μὲ τὴ γυναῖκα μου ἀποστολικά. Τέσσερες καὶ μισὴ ξαπλώσαμε. Στὶς ἑπτὰ καὶ μισή, ὕστερα ἀπὸ τρίωρη κρεβατομουρμούρα, ὑποσχέθηκα τελεσιδίκως νὰ διακόψω τὶς σχέσεις μὲ τὸ Γιώργη. Καλός, χρυσός, κολέας, ἀλλὰ ἄς μοῦ λείπη "Ενα φλυτζάνι τσαΐ τὸ πλήρωσα μὲ ἕνα δεκαπενθήμερο μισθοῦ καὶ τὸ χειρότερο δὲν εἶχα ἄλλο δεκαράκι.

Φίλος εἶναι αὐτὸς ἢ φίδι;

Τσαΐ ἢ δηλητήριο;

Βρέ ἄς μοῦ λεῖπη, ἄς μοῦ λείπη.

Κ. Βρ.

— o □ o —

ΠΩΛΟΥΝΤΑΙ εἰς τιμὴν εὐκαιρίας: 1) Βίλλα ἐφετεινῆς οἰκοδομῆς ἐπὶ οἰκοπέδου 560 πήχεων μὲ φωτισμὸν 03, νερὸ διαρκοῦς ροῆς, εἰς ὑγειεινότατην καὶ θεαματικωτάτην θέσιν ἐγγυτάτην τῆς πόλεως. Συγκοινωνία λεωφορείων ἀνὰ 10 λεπτά.

2) Οἰκόπεδον ἐγγὺς 'Υψηλῶν 'Αλωνίων μὲ πρόσοψιν 11 μέτρ. καὶ βάθους 13 μετρ.

3) Οἰκόπεδον ἐγγὺς Σταδίου Παναχαϊκῆς ἐκ 330 πήχεων μὲ πρόσοψιν 11,70. μ.

Πληροφορίαι: Κτηματομεσιτικὸν Γραφεῖον 'Αλέκου Μπίκου Κανακάρη 179 τηλ. 20—81.

— o ✤ o —

ΠΩΛΕΙΤΑΙ εἰς τιμὴν εὐκαιρίας μία ἰσόγειος μονοκατοικία τεσσάρων δωματίων κουζίνας καὶ λοιπῶν χρειωδῶν ἐκ πήχεων ἄνω τῶν 200 μὲ δύο προσόψεις ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Κορίνθου. Πληροφορίαι 'Αγ. Νικολάου--Ρήγα Φερραίου 73 Γραφεῖον 'Ανδρ. 'Αγγελοπούλου.

— o ✤ o —

ΑΓΟΡΑΖΟΜΕΝ γραμματόσημα 'Ελληνικὰ καὶ ἔξενα. μεταχειρισμένα, τρεχούσης ἀλληλογραφίας. Πληρώνομεν τὰς καλλιτέρας τιμάς: 20—25 δραχμὲς κατὰ χιλιάδα. Πληροφορίαι κ. Γ. Παπαγεωργίου Πρακτορείου 'Εθνικοῦ Λαχείου, 'Αγίου 'Ανδρέου 31, τηλ. 27—75.

ΟΙΚΟΠΕΔΑ πωλοῦνται παρὰ τὸν "Αγιον 'Ιωάννην Πράτσικα. Εὐκολίαι πληρωμῆς. Νερό φῶς, δρόμοι πλάτους ὀκτὼ μέτρων. Εὐθύγραμμα, τετράγωνα. Πληροφορίαι ἐκεῖ, Διονύσιαν Μυλωνᾶν ἢ Συμβολαιογραφεῖον Βασιλείου Κόκκαλη, Πατρέως 37.

— o ✤ o —

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ ΓΑΜΟΥ

Γνωστοποιεῖται συμφώνως τῷ ἄρθρω 1369 τοῦ Α.Κ. ὅτι ὁ ΡΗΓΑΣ ΛΥΡΑΣ τοῦ 'Ελευθρίου καὶ τῆς Δέσποινας τὸ γένος Παναγιωταρᾶ γεννηθεὶς καὶ κατοικῶν ἐν Πάτραις καὶ ἡ ΑΝΔΡΙΑΝΑ ΚΑΡΑΒΟΥΛΙΑ τοῦ Βασιλείου καὶ τῆς 'Αφροδίτης τὸ γένος 'Ανδριοπούλου γεννηθεῖσα εἰς Καπελέτον 'Ηλείας καὶ κατοικοῦσα ἐν Πατραις μέλλουν νὰ ἔλθουν εἰς γάμον τελεσθησόμενον εἰς Πάτρας.

Μικρὰ νέα

'Η κοσμοσυρροὴ πού παρατηρήθηκε τὴν παρελθοῦσα Κυριακὴ στὸ Στάδιο τῆς Παναχαϊκῆς, θὰ πρέπει νὰ ἐνέβαλε σὲ σκέψεις τοὺς ἰθύνοντας τοῦ ποδοσφαίρου μας.

—Καὶ ἀκόμη τὴν τοπικὴ τουριστικὴ ἐπιτροπὴ.

—Φαντάσθηκαν ποτὲ οἱ κύριοι αὐτοί, πόσα θὰ εἶχε νὰ ὀφεληθῆ ἡ πόλις μας, ἐὰν ἡ ὁποιαδήποτε πρωταθλήτριά μας ἡγωνίζετο καὶ μὲ ὁμάδες τῶν 'Αθηνῶν ἢ ἄλλων πόλεων;

—"Ενα μεγάλο σωματεῖο συνοδεύεται πάντοτε ἀπὸ πολλοὺς φιλάθλους. Καὶ αὐτὸ σημαίνει κίνησις.

—Κίνησις πού ἀφίνει πάντοτε πολλά.

—Κᾶτι λοιπὸν πρέπει νὰ γίνη, κᾶτι πού δὲν θὰ πρέπει νὰ τὸ ὑποδείξωμεν ἡμεῖς οἱ ἑκτὸς ποδοσφαίρου.

—Ἐπὶ τῆ προόψει τοῦ Καρναβαλιοῦ πού ἐφέτος θὰ εἶναι μεγάλο, νέα κέντρα ἀνοίγουν στὴν Πάτρα.

—Καὶ τὰ ὑπάρχοντα ἀμιλλῶνται σὲ ἐξωραϊσμούς.

—"Αν σκεφθῆ δὲ κανείς, ὅτι τὰ πρῶτα ...φορτία μὲ στεφάνια «χούλα —χούπ» ἀφίχθησαν στὴν πόλιν μας καὶ ποζάρουν στὶς βιτρίνες.

—Θὰ πρέπει νὰ συμπεράνη, ὅτι τὸ γλέντι θὰ εἶναι μεγαλύτερο καὶ τὸ θέαμα ὡραιότερο.

—"Αν βοηθήσουν δὲ λίγο καὶ οἱ ἀντικαρναβαλισταὶ ὅλα θὰ πᾶνε καλά!

—Οἱ βιτρίνες τῶν καταστημάτων πωλήσεως γυναικείων εἰδῶν κατάφωτες καὶ ἐλκυστικὲς, λόγω ἐποχῆς, μαζεύουν ὅλο τὸν θηλυκόκοσμο.

—Καὶ ὅπως φαίνεται, ὄχι μόνο ἀπ' ἔξω στὶς βιτρίνες, ἀλλὰ καὶ μέσα στὰ μαγαζιὰ ὁ «τζίρος» εἶναι μεγάλος.

—'Η ἑβδομάδα πού μᾶς πέρασε εἶχε πολλὲς καιρικὲς μεταβολές.

—"Αρχισε μὲ λιακάδα, τδριξε στὴ βροχὴ καὶ ἀπὸ τριημέρου στὸ χιόνι ντύνοντας τὸν Παναχαϊκὸ μέχρι κάτω στὰ ἄσπρα του.

—Δηλαδὴ καταλληλότατος καιρὸς γιὰ νὰ ἀρπάξη κανεὶς ἀπὸ τὶς ποῦντες ἐκεῖνες ποὺ δὲν θγαίνουν εὔκολα. Προσοχὴ λοιπὸν γιατὶ πλησιάζουν γιορτές.

ΣΧΟΛΗ ΟΔΗΓΩΝ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΩΝ

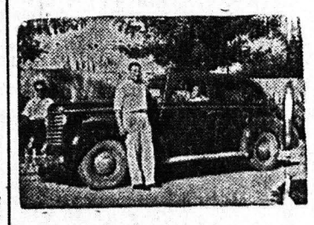

Ληγοῦσης λίαν προσεχῶς τῆς ἐκδόσεως διπλωμάτων ἀναλαμβάνω τὴν ἐκπαίδευσιν ὁδηγῶν αὐτοκινήτων ἀπὸ 22 — 35 ἐτῶν, κατόπιν διαταγῆς τοῦ ὑπουργείου Συγκοινωνιῶν διὰ διπλώματος ἐπαγγελματικοῦ. 'Επίσης ἀναλαμβάνω τὴν ἐκμάθησιν ὁδηγῶν αὐτοκινήτων διὰ κυρίους καὶ δίδας ἐρασιτεχνικῶς.

ΔΙΟΝ. ΜΠΑΛΑΣΚΕΡΗΣ
τηλ. 23 — 54
Πλατ. Γεωργίου Α'
Καφενεῖον «Κέντρον»

ΤΑ ΚΟΝΤΑ & ΣΤΕΝΑ
ΠΑΠΟΥΤΣΙΑ
ΜΑΚΡΑΙΝΟΥΝ
ΚΑΙ ΦΑΡΔΕΝΟΥΝ
ΜΕ ΤΟ ΠΑΡΑΛΗΦΘΕΝ
ΜΗΧΑΝΗΜΑ
ΣΤΟ
ΔΕΡΜΑΤΟΠΩΛΕΙΟΝ
Γεροκωστοπούλου 27

'Επὶ τῇ μεθαυριανῇ ἐπετείῳ

ΤΟ ΟΛΟΚΑΥΤΩΜΑ ΤΩΝ ΚΑΛΑΒΡΥΤΩΝ

Τοῦ κ. Διον. Λ. Γεωργοπούλου

"Ολως ἐξέχουσαν θέσιν εἰς τὴν ἐθνικὴν κιβωτὸν τῆς νεοελληνικῆς μας ἱστορίας, κατέχει ἡ τραγωδία τῶν Καλαβρύτων τῆς 13—12 1943.

Πέρασαν ἑκτοτε 15 χρόνια πού σὰν μεθαύριον δύο χιλιάδες Καλαβρυτινοὶ ἐξετελέσθησαν, κατὰ τὸν πλέον ἀνανδρον καὶ ὕπουλον τρόπον, εἰς τὸν βωμὸν τῆς ἐλευθερίας, ὑπὸ τῶν ὀρδῶν τοῦ Χίτλερ. 'Η θλιβερὰ αὕτη ἀνάμνησις, θὰ πλημμυρίζη πάντοτε τὴν ψυχὴν μας, ἀπὸ ἱερὰν συγκίνησιν καὶ θαυμασμὸν πρὸς τοὺς ἐθνομάρτυρας αὐτούς, οἵτινες μὲ τὸ αἷμα των, ἐπότισαν τὸ δένδρο τῆς ἐλευθερίας.

Μὲ τὸ ὁλοκαύτωμα αὐτὸ τῶν Καλαβρύτων, ἡ ἱστορικὴ καὶ ἔνδοξος αὕτη γωνιὰ τοῦ ἔθνους μας, ἐγένετο τὸ ἱερὸν τέμενος τῆς ἐλευθερίας καὶ ἡ ὑπερτάτη αὐτῶν θυσία, ἀπέκτησε ἕνα νέον βαθύτερον καὶ ὑψηλότερον νόημα,ποὺ ἐδόξασε δι' ἄλλην μίαν φορὰν ἀκόμη τὴν τιμὴν τῆς Πατρίδος καὶ ἐγένετο αἰώνιον κτῆμα εἰς τὴν ψυχὴν μας.

'Η 'Ελλὰς πιστὴ εἰς τὴν ἐθνικὴν της ἀποστολὴν, θὰ τιμήσῃ καὶ ἐφέτος τοὺς μεγάλους αὐτοὺς ἥρωας τῶν Καλαβρύτων, κατὰ τρόπον ποὺ ἁρμόζει πρὸς τὸ μέγεθος τῆς μεγάλης θυσίας των.

'Η μεγάλη θυσία τῶν δισχιλίων ἐθνομαρτύρων τῶν Καλαβρύτων θὰ διδάσκει, ὅτι οἱ "Ελληνες, συνεπεῖς πρὸς τὰς παλαιὰς καὶ προσφάτους παραδόσεις τῆς ἐνδόξου φυλῆς των, ἔδωσαν καὶ αὐτὴν τὴν φορὰν εἰς τὰ πολιτισμένα ἔθνη τῆς Εὐρώπης, τὴν εὐκαιρίαν νὰ καταλάβουν, ὅτι ὁ ἀποφασιστικὸς παράγων διὰ τὴν ζωὴν καὶ τὴν ἀσφάλειαν τοῦ πολιτισμοῦ τῶν ἐλευθέρων ἀνθρώπων δὲν εἶναι τὸ μέτρον τῆς ὑλικῆς δυνάμεως καὶ τῆς βίας, ἀλλ' εἶναι ἡ ἀκαταμάχητος καὶ ἀήττητος δύναμις τοῦ δικαίου καὶ τῆς ἠθικῆς.

'Επ' εὐκαιρίᾳ ταύτῃ ἄς μᾶς ἐπιτραπῇ νὰ πιστεύωμεν ὅτι θέλει καθιερωθῆ ὑπὸ τοῦ Κράτους νὰ τιμᾶται ἡ 13—12—1943, ὡς ἡμέρα ὁλοκαυτώσεως τῶν ἱστορικῶν Καλαβρύτων εἰς τρόπον ὥστε, νὰ δίδεται εἰς πάντας ἡ εὐκαιρία νὰ γνωρίζουν καλλίτερα ἀπὸ κοντὰ τὸ μέγεθος τῆς θυσίας, διὰ νὰ ἀντλοῦν ἀπ' αὐτὴν ὑψηλὰ διδάγματα πατριωτισμοῦ καὶ ἀφθάστου ἡρωϊσμοῦ, ἰδίως σήμερον εἰς τὰς τόσον δυσκόλους στιγμὰς καὶ περιστάσεις, τὰς ὁποίας διερχόμεθα.

"Ας ἀποδῶ δέ, ἡ θυσία των, φωτεινὸν παράδειγμα, διὰ νὰ γίνεται πάντοτε μέσα εἰς τὴν πλουσίαν ἀτιμόσφαιραν τῶν μεγάλων συλλήψεων καὶ τῶν ἱερῶν πνευματικῶν συγκινήσεων τοῦ μικροῦ μέν, ἀλλ' ἐνδόξου καὶ ἡρωϊκοῦ ἔθνους μας.

Κατὰ τὴν ταπεινὴν μας γνώμην, ἡ πλέον σταθερὰ ἐκδήλωσις τῆς ὀφειλομένης τιμῆς πρὸς τὴν μνήμην τῶν δισχιλίων αὐτῶν ἡρωϊκῶν ἐθνομαρτύρων, θὰ ἦτο ἡ δι' ἐράνου πρωτοβουλίᾳ τῶν ἁπανταχοῦ Καλαβρυτινῶν ἀνέγερσις μεγαλοπρεποῦς ἡρώου εἰς τὴν πόλιν τῶν Καλαβρύτων ἀνταξίου πρὸς τὴν σημασίαν καὶ τὸ μέγεθος τῆς ὑπερτάτης θυσίας αὐτῶν. 'Εν συνεχείᾳ δέ, ἡ ἔκφρασις τῆς εὐγνωμοσύνης τοῦ Κράτους, διὰ τῆς ἠθικῆς σεβαρῶν προστατευτικῶν μέτρων, ὑπὲρ τῶν χηρῶν καὶ ὀρφανῶν, τὰ ὁποῖα ἐστερήθησαν τῶν προσφιλῶν προστατῶν των.

'Η σκέψις ὅλων τῶν 'Ελλήνων, τρέχει καὶ πάλιν τώρα εἰς τὸ ἱερὸν ἐκεῖνον χῶρον ποὺ κρατᾶ τοὺς μεγάλους ἥρωας νεκρούς, οἵτινες ἐγένοντο ὁλοκαύτωμα εἰς τὸν βωμὸν τῆς πατρίδος, διὰ νὰ κρατήσουν ἀναμμένον τὸν πυρσὸν τῆς ἐλευθερίας.

'Από τὰ βάθη τῆς ψυχῆς μας, ἄς εὐχηθοῦμε ὅλοι.

«Αἰωνία, ἄς εἶναι αὐτῶν ἡ μνήμη».

Δ. Λ. ΓΕΩΡΓΟΠΟΥΛΟΣ

— o ✤ o —

ΒΙΒΛΙΟΚΡΙΤΙΚΗ

Π. Α. ΜΙΧΕΛΗ: «'Αναδρομὲς» (ποιήματα)

Τοῦ κ. Ν. ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ

'Η ποίησι τοῦ κ. Π. Α. Μιχελῆ, ἔτσι ὅπως τὴ διαβάζει κανεὶς στὴν τελευταία του συλλογὴ «'Αναδρομὲς» πού κυκλοφορεῖ ἀπ' τὸ «Πρακτορεῖο Πνευματικῆς Συνεργασίας» (Λυκαβηττοῦ 2—'Αθήνα), ἔχει μιὰ ἰδιορρυθμία στὴν αἰσθητική της συγκρότηση μὲ κύρια χαρακτηριστικὰ τὴ ρυθμικὴ μουσικότητα τοῦ ἐλεύθερου στίχου καὶ τὴ λεκτικὴ ἀκαταστασία πού δὲν παύει νὰ εἶναι καὶ ἁρμονία. Στὰ περσότερα, ἄλλωστε, ποιήματα τῆς συλλογῆς, πού ἔρχεται ὕστερ- ἀπὸ τρία ἄλλα ποιητικὰ βιβλία τοῦ κ. Μιχελῆ, ὑπάρχει τὸ γνώρισμα τῆς τεχνικῆς φροντίδας καὶ τοῦτο ἀκριβῶς εἶναι κεῖνο πού δὲν ἀφίνει περιθώρια γιὰ περιττολογίες καὶ προχειρότητες.

Μὲ μιὰ φιλοσοφικὴ διάθεση ἀντιμετωπίζει ὁ κ. Μιχελῆς τὸν γύρω τοῦ κόσμου καὶ μὲ μιὰ ὑποκειμενικὴ αἰσθαντικότητα. 'Αγγίζει τοὺς ἀνθρώπους καὶ τὰ πράματα μὲ συγκίνηση καὶ ψάχνει ἀνάμεσά τους νὰ βρεῖ μιὰ διέξοδο πού περσότερο εἶνε στὸ βάθος της καρτερία. "Ετσι ὁ ποιητὴς ὁδεύει μέσα στὴν ἀγωνία τοῦ καιροῦ μας πασχίζοντας νὰ ἐρμηνεύσει τὶς ἀναζητήσεις καὶ τὶς ἀνησυχίες τοῦ συγχρόνου ἀνθρώπου.

'Από τὰ κείμενα τοῦ Καβάφη ὁ κ. Μιχελῆς ἔχει κληρονομήσει τὴ φραστικὴ του πρωτοτυπία, δίχως τοῦτο νὰ σημαίνει ὅτι δὲν ἔχει δικό του ὕφος καὶ κλίμα. 'Ο σαρκασμὸς του ἀκόμα δίνει στὴν ποίησί του τὸν τόνο πού ἀνταποκρίνεται στὶς ψυχικές του καταστάσεις.

ΝΙΚΟΣ ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ

38 - 47

ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΤΗΛΕΦΩΝΟΝ πού θὰ πρέπει ὁ καθένας νὰ ἔχη σημειωμένον

38 - 47

Σταθμὸς ὑπερπολυτελῶν ΑΓΟΡΑΙΩΝ αὐτοκινήτων (ταξὶ) ΠΛΑΤΕΙΑ ΟΜΟΝΟΙΑΣ Τηλεφωνήσατε ὁποιαδήποτε ὥραν τῆς ἡμέρας ἢ νυκτὸς εἰς τὸ

3 8 — 47

καὶ τὰ ὑπερπολυτελῆ αὐτοκινητά μας (ταξὶ) θὰ σᾶς ἐξυπηρετήσουν ταχύτατα

ΣΗΜ 'Αναλαμβάνομεν καὶ μακρυνὰς διαδρομάς, ὡς εἰς 'Αθήνας, 'Αρχ. 'Ολυμπίαν κλπ. μὲ τιμὰς ὅσον καὶ τῶν Αὐτοκινηταμαξῶν ἢ τῶν Λεωφορείων (ἀγκαζὲ).

ΣΤΑΘΜΟΣ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΩΝ (τ α ξ ὶ)
Πλατεῖα 'Ομονοίας— τηλ. 38—47
(ταβέρνα Διβριώτη)

ΠΕΖΟΤΗΤΕΣ

'Ιδιοτροπία μου;

"Ετυχε νὰ βρεθῶ μεταξύ τῶν, ὀργανωμένως, λαβόντων μέρος στὴν πανηγυρικὴ λιτάνευσι τῆς εἰκόνος τοῦ Πρωτοκλήτου. Σπεύδω νὰ σημειώσω πὼς ἡ συμμετοχὴ μου αὐτὴ, κράτησε ὡς τὴ μέση τῆς γνωστῆς διαδρομῆς, ὁπότε βρῆκα τὴν «εὐκαιρία» νὰ .... ἀπομακρυνθῶ. 'Ωστόσο, μὴ μὲ νομίσετε γιὰ .... ἀντίχριστο. Οὔτε μὲ ὅσα γράφω πιὸ κάτω, διεκδικῶ τίτλο Ἰδανικοῦ Χριστιανοῦ. Εἶμαι ἁπλούστατα, ἕνας ἀπ' τοὺς πολλοὺς πού πιστεύουν στὸ Θεὸ, ἀλλὰ λίγο.... Ἰδιότροπος Χριστιανὸς. Καὶ ἐξηγοῦμαι:

'Από τὴ στιγμὴ πού σχηματίστηκε ἔξω ἀπ' τὴν ἐκκλησία ἡ πομπὴ κι' ἐξεκίνησε, μέχρι τὸ σημεῖο πού.... λιποτάχτησα, εἶδα κι' ἄκουσα — γωρὶς νὰ τὸ προσπαθήσω — ἕνα σωρὸ πράγματα. Γνώρισα κατόπιν συστάσεων, πολλοὺς συνακολουθοῦντας, ἄκουσα γιὰ τὴ μετάθεσι τοῦ κυρίου τάδε, ὁ κύριος δεῖνα ἦταν ἄρρωστος κι' ὁ γιατρὸς τοῦ σύστησε ἀνάπαυσι — γι' αὐτὸ ἀπουσιάζε ἀπ' τὴ λιτανεία — ἡ γυναῖκα τοῦ Α ἔχει ἑτοιμάσει μιὰ σκορδαλιὰ μούρλια, ἀλήθεια γνωρίζεσθε μὲ τὸν κ. Α; νὰ σᾶς συστήσω. Χρόνια πολλὰ 'Αντρέα, ἔχεις κανένα καλὸ μεζὲ νάοθω στὸ σπίτι; Χά, χά, χά. Τὶ διάβολο μπάφιασα γιὰ τσιγάρο, Κώστα, τί ἔγινε μὲ τὸ ζήτημα πού λέγαμε προχθὲς, εὐτυχῶς σήμερα ἔχει λιακάδα, ἀλήθεια, πᾶμε μετὰ γιὰ τάβλι στὰ Ψηλαλώνια;

Αὐτὰ τὰ λίγα ἄκουσα καὶ ἀσφαλῶς θὰ μάθαινα πολὺ περισσότερα, ἀλλὰ. βλέπετε, ἡ χορωδία τῶν ψαλτῶν, δὲν ἔλεγε νὰ σταματήση ἐκεῖνα τὰ .... τῷ Δεσπότῃ τῶν ὅλων 'Ανδρέα, Ἱκέτευε.... καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος». "Ασε πάλι τὶς δρήσεις τῶν ἱερωμένων.... «Ὑπὲρ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας καὶ φόβου Θεοῦ, τιμώντων τὴν μνήμην...» κλπ.

"Υστερ' ἀπ' ὅλ' αὐτὰ, μ' ἔπιασε ἡ ἰδιοτροπία μου νὰ' ἔφυγα ἀπὸ τὴ λιτανεία. Φανταστῆτε ὅμως τὴν ἀπογοήτευσί μου στὸ καφενεῖο πού πῆγα κι' ἄκουσα πολὺ λιγώτερα «νέα» ἀπ' ὅσα εἶχα μάθει μέσα σ' ἕνα τέταρτο, ἀκολουθῶντας τὴν εἰκόνα τοῦ 'Αγίου.

Γιατὶ νὰ φύγω; Καλὰ νὰ τὰ πάθω.

ΦΩΤΕΙΝΟΣ

— o □ o —

Εὔθυμα

ΕΝΑΣ 'Ιταλὸς, θέλοντας νὰ εὐχαριστήση ἕνα φίλο του 'Αμερικανὸ πού μόλις ἔφθασε στὸ Μιλάνο τοῦ λέει:

—Θέλεις Τζὼν νὰ πᾶμε τὸ βράδυ στὸν Κουσέα τῆς Σεβίλλης;

Καὶ ὁ Τζὼν.

—"Ω ὄχι Τζιοβάνι, εὐχαριστῶ, ἔχω φέρει μαζύ μου ξυριστικὴ μηχανή.

— ✤ —

ΜΕΤΑ τὴν ἐξέταση, ὁ γιατρὸς παίρνει ἰδιαιτέρως τὴ σύζυγο:

—Κυρία μου, ὁ ἄντρας σας δὲν μοῦ ἀρέσει καθόλου.

—Οὔτ' ἐμένα γιατρὲ μου ἀποκρίνεται ἡ σύζυγος. Τὶ νὰ κάνω ὅμως; Βλέπετε ἀρέσει στὰ παιδιά.

— ✤ —

ΣΚΩΤΣΕΖΙΚΟ ἀνέκδοτο:

"Ενας πολὺ διάσημος γιατρὸς πηγαίνει σ' ἕνα ἄσημο γιατρὸ μιᾶς φτωχικῆς γειτονιᾶς γιὰ νὰ τὸν κουράρη. 'Ο φτωχὸς γιατρὸς ἀπορεῖ μὲ τὴν ἀπροσδόκητη ἐπίσκεψη.

—Μὰ γιατὶ δὲν κουράρεσθε μόνος σας.

—Δὲ μπορῶ. Εἶμαι πολὺ ἀκριβός.

— o ✤ o —

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ μπουλτόζα γιὰ διάφορες ἐργασίες. Πληροφορίαι Καραϊσκάκη 160.

ΑΓΟΡΑΙ - ΠΩΛΗΣΕΙΣ
ΑΝΤΑΛΛΑΓΑΙ
ΚΑΤΙ ΤΟ ΚΑΤΑΠΛΗΚΤΙΚΟΝ

Θέλετε νὰ ἀποκτήσετε κάτι πού θὰ σᾶς εἶναι ἀπαραίτητον στὸν ἑαυτόν σας, στὸ σπίτι σας, στὴν ἐπιχείρησίν σας;

'Ελᾶτε σὲ μᾶς. Θὰ σᾶς τὸ δώσωμε ἀνταλλάσσοντες τοῦτο μὲ ἕνα ἄλλο ἰδικόν σας εἶδος πού σᾶς εἶναι ἄχρηστον. 'Ανταλλάσσομεν ἢ καὶ ἀγοράζομεν κάθε εἶδος. 'Ενδιαφερόμεθα διὰ παλαιὰ ἔπιπλα, ραπτομηχανάς, γραμμόφωνα, δίσκους, πικάπ, ραδιόφωνα, ποδήλατα, μοτοσακὸ, ρουχισμούς σκεύη, κλπ. Δεχόμεθα καὶ πωλήσεις διὰ λογ)σμὸν σας ἐπὶ προμηθείᾳ.

ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΜΕΤΑΠΩΛΗΣΕΩΝ
ΓΕΡΟΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΥ 33
Κάτωθι Β' ἀστυν. Τμήματος
Τηλ. 32—34

Τὸ πανέμορφον τοπίον τῆς Θάνας

ΕΝΑΣ ΘΑΥΜΑΣΙΟΣ ΤΟΠΟΣ ΠΑΡΑΘΕΡΙΣΜΟΥ ΕΙΣ ΠΑΝΑΧΑΪΚΟΝ ΜΕΝΕΙ ΑΝΕΚΜΕΤΑΛΛΕΥΤΟΣ

'Ανάγκη ἐπεκτάσεως τῆς ὁδοῦ ἀπὸ τὸ Σοῦλι

Τὸ ὑπερήφανον διὰ τὴν πόλιν τῶν Πατρῶν Παναχαϊκὸν ποὺ ὀρθώνεται πρὸς τὴν Β.Α. πλευρὰν ταύτης, μὲ τὰ πλούσια εἰς πολλὰ σημεῖα τῶν προποδῶν του, δάση ἐξ ἐλάτης, μὲ τὰ κρυστάλλινα, ἄφθονα, εὔγεστα, ἀλλὰ καὶ παγωμένα νερά του, (9—11 βαθμοὺς τὸ θέρος), εἰς ἐλαχίστους τῶν κατοίκων θὰ εἶναι γνωστὸν ἐπάνω στὶς κορυφές του μὲ τὰ ὄμορφα τοπία του.

'Αλ